

Als zij nu de ster zagen,
verheugden zij zich met
grootte vreugde!

En buiten allen twijfel,
de verborgenheid der
Godzaligheid is groot:
God is geopenbaard in
het vleesch, is gerecht-
vaardigd in den Geest,
is gezien van de Engelen,
is gepredikt onder
de Heidenen, is geloofd
in de wereld, is opgeno-
men in heerlijkheid.
1 Timotheüs 3: 16.

DE HEERLIJKHEID GODS

„Buiten allen twijfel, de verborgenheid der
Godzaligheid is groot: God is geopenbaard
in het vleesch.....”

Ja, dat is Kersfeest.

„Het Woord is vleesch geworden, en heeft onder ons gewoond!”

En nu moeten wij ons op dit feest van den zang der glorie Gods
aanbiddend buigen voor het Kind van Bethlehem, Dat ons God
verklaart — God, Dien niemand ooit heeft gezien.....

Het Kind van Bethlehem — de heerlijkheid Gods.....

Ach, beseffen wij de volheid van genade wel, welke God ons
daarmee schenkt? Het zien van Gods heerlijkheid!

Hoor daar Mozes bedelen aan de deur, de gesloten deur, die voor
zijn oog afsluit het mysterie van Gods brandende heerlijkheid:
„Toon, toon mij nu Uw heerlijkheid.....” (Exodus 33.)

Hij hunkert, hij heeft van heilig verlangen naar de gemeenschap
met zijn God, Die hem zooveen nog vertroost heeft met de heerlijke
belofte: „Ook deze zaak, die gij gesproken hebt, zal Ik doen, dewijl
gij genade hebt gevonden in Mijn oogen, en Ik u bij name ken.”

En Mozes tast, in heilig heimwee, naar de verborgenheid van Gods
heerlijkheid: „ach, toon mij ze.....”

Maar Mozes — dat kan toch niet! Kan dan de waterdruppel
vragen aan de zon: „Toon mij uw heerlijkheid?”

Zoo kan Gods heerlijkheid zich niet openen voor Mozes' oogen.
Wie Jehovah ziet, moet immers sterven?

Gods heerlijkheid wordt aan den man, met wien de Heere van
aangezicht tot aangezicht sprak, niet geopenbaard — maar troosteloos
zendt Hij Zijn dienaar niet weg: „Ik zal al Mijn goedheid voorbij
uw aangezicht laten gaan.....”

Meer kan Mozes niet verdragen. De heerlijkheid des Heeren dus
in geen geval — en Zijn goedheid alleen maar, wanneer deze diep-
begenadigde groote onder het Oude Verbond door God in een kloof
van een steenrots wordt geplaatst, en met Zijn hand overdekt.

„En niemand heeft ooit God gezien”, zegt Johannes, de Apostel.
Daar stonden, na Mozes, de eeuwen door, menschen met tastende

handen aan de gesloten deur, welke Gods heerlijkheid wegbergt.....
en zij vroegen als het ware: „Toon mij nu Uw heerlijkheid.....”

Steeds weer was Gods antwoord: „Mij zal geen mensch zien,
en leven!”

En sinds de Vleeschwording geeft God ons een ander antwoord.
Nu echter is het Woord vleesch geworden!

Want nu aanschouwen wij Zijn heerlijkheid!

Een antwoord van verhooring.

Als er een kreet van verlangen in ons hart trilt: „Toon ons Uw
heerlijkheid.....” — dan leidt het feest, dat wij straks hopen te
vieren, ons naar de Kribbe van Bethlehem.

En daar mogen we niet alleen in vlamme letters boven het Kind
van Maria zien branden het woord van Gods ontferming: „Al mijn
goedheid doe Ik voorbij uw aangezicht gaan” —

Maar daar aanschouwen wij ook de heerlijkheid Gods. Immers:

„het Woord is vleesch geworden, en wij hebben Zijn heerlijkheid
aanschouwd, een heerlijkheid als van den Eeniggeborene des
Vaders!”

Kerstfeest.

Ja, dat Kind verklaart ons den Vader —

Dat is: openbaart ons Gods heerlijkheid!

Nu moge ons hart trillen van diepe, levende, vreugde-rijke
ontroering.

Christus Jezus verklaart ons de verborgenheid der Godzaligheid.
God, geopenbaard in het vleesch.....

God, als Onzer een.....

God als mensch.....

En die mensch lijdt. Die mensch wordt tot zonde gemaakt. Die
mensch hangt als een vervloeking tusschen hemel en aarde.

Die mensch verklaart ons God.

God is Liefde.

Ja, Heere, nu aanschouwen wij Uw heerlijkheid.

Het is Kerstfeest in ons hart.....

J. SMELIK.